

Κύριε Διευθυντά

Διαβάσαμε προσεκτικά στην Καθημερινή της Κυριακής (3/11/2013) το άρθρο του συντάκτη σας κ. Απ. Λακασά με τίτλο «Οι ‘αλχημείες’ με τα κενά των καθηγητών» και καταλήξαμε στο συμπέρασμα, το οποίο και θα τεκμηριώσουμε στη συνέχεια, ότι στο Υπουργείο Παιδείας μάλλον θα πρέπει να δοθεί το βραβείο Νόμπελ Χημείας.

Η Ομοσπονδία μας έχει επισημάνει επανειλημμένα ότι ο προσδιορισμός των κενών και των πλεονασμάτων εκπαιδευτικού προσωπικού είναι μια διαδικασία που χαρακτηρίζεται από μεγάλη ελαστικότητα. Η επάρκεια του διδακτικού προσωπικού εξαρτάται απόλυτα από την ποιότητα της παρεχόμενης δημόσιας εκπαίδευσης και αυτή με τη σειρά της προσδιορίζεται από το σύνολο των δομών και των προγραμμάτων που παρέχει το δημόσιο σχολείο. Προγράμματα όπως η ενισχυτική διδασκαλία, οι επαρκώς στελεχωμένες και εφοδιασμένες σχολικές βιβλιοθήκες, ο Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός, η Συμβουλευτική, τα Αθλητικά και Μουσικά σχολεία, η Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση, η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση και η Αγωγή Υγείας, σε συνδυασμό με τμήματα ολιγομελή, που επιτρέπουν την αποτελεσματική κάλυψη των μαθησιακών αναγκών όλων των μαθητών, έχουν αναπόφευκτα και αυξημένες απαιτήσεις σε διδακτικό προσωπικό.

Θα μπορούσαμε, συνεπώς, πολύ εύκολα να δείξουμε ότι, αντίθετα από αυτό που ισχυρίζεται ο συντάκτης σας, οι διορισμοί ήταν πάντα λιγότεροι από τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων, πράγμα που γίνεται προφανές και μόνο από το γεγονός ότι κάθε χρόνο το αρμόδιο Υπουργείο κατέφευγε στην πρόσληψη χιλιάδων αναπληρωτών για να καλύψει πάγιες λειτουργικές ανάγκες των σχολείων.

Εμείς, ωστόσο, δεν πρόκειται να ακολουθήσουμε την πρακτική της παράθεσης αριθμητικών δεδομένων αυτή τη φορά. Καλή είναι η αριθμητική, αλλά αν η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αποφασίσει να στοιβάξει ακόμα περισσότερους μαθητές μια μαθήτρες στις τάξεις, να αυξήσει ακόμα περισσότερο το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών, να καταργήσει ακόμα μερικές διδακτικές δομές, να «συγχωνεύσει» ακόμα περισσότερα σχολεία οδηγώντας σε αντιπαιδαγωγικά σχολεία-μαμούθ, είναι σίγουρο ότι θα μπορέσει να παρουσιάσει ακόμα μεγαλύτερο αριθμό πλεοναζόντων εκπαιδευτικών. Η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης όμως θα είναι ακόμα πιο υποβαθμισμένη.

Αλλά και με τα σημερινά δεδομένα τα κενά και οι ελλείψεις διδακτικού προσωπικού δεν μπορούν να αποκρυβούν. Πώς γίνεται, για παράδειγμα, να έχουμε, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του Υπουργείου, 12.500 χιλιάδες πλεονάζοντες καθηγητές/καθηγήτριες και ταυτόχρονα η Δωδεκάνησος να είναι «στο πόδι», γιατί οι ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς έχουν οδηγήσει στο σημείο οι μαθητές απομακρυσμένων σχολείων να μη διδάσκονται ούτε καν τα μαθήματα των κατευθύνσεων και να έχουμε ακόμα και παρεμβάσεις εισαγγελέων; Πώς γίνεται τα μουσικά σχολεία να τελούν υπό διάλυση και ολόκληροι τομείς στα ΕΠΑΛ και τις ακόμη λειτουργούσες ΕΠΑΣ να μην κάνουν ακόμα και σήμερα ούτε μια ώρα από τα μαθήματα ειδικότητας και την ίδια ώρα χιλιάδες εκπαιδευτικοί να βρίσκονται σε διαθεσιμότητα; Πώς γίνεται να υπάρχουν ακόμα πάνω από 1000 κενά (σύμφωνα με στοιχεία που συγκεντρώσαμε και ανακοινώσαμε) στα Γυμνάσια και τα Λύκεια και να καλούνται οι εκπαιδευτικοί να διδάσκουν μαθήματα με περικοπή ωρών; Πώς γίνεται να διαβάζουμε στο σημερινό τύπο ότι στα σχολεία της Θεσσαλονίκης επικρατεί χάος, ότι τα ειδικά σχολεία υπολειτουργούν λόγω έλλειψης προσωπικού, ότι στα σχολεία του Νομού Χανίων υπάρχουν ακόμα ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς γενικών μαθημάτων;

Αυτά τα επιτεύγματα πράγματι αξίζουν το βραβείο Νόμπελ (Αλ)Χημείας.

Με εκτίμηση

Το Γραφείο Τύπου της ΟΛΜΕ

[ΟΛΜΕ](#)